

Τεύχος 27 - Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

**Καμία εμπλοκή στον πόλεμο
Κάτω η κυβέρνηση Μητσοτάκη**

**Μάθε τα
δικαιώματά σου:**
Άδεια Εργασίας και
Επίδομα Αδείας
σελ.5

Επισιτισμός
Συνάδελφοι συνδι-
καλιστές διώκονται
ως εγκληματίες
σελ.6

ΠΙΕΝΕΝ
Νίκη στην ηρωική
απεργία των
Ναυτεργατών
σελ.7

Νετανιάχου και Τραμπ δολοφονούν Ο Μητσοτάκης συνεργός

Ο Μητσοτάκης και η κυβέρνησή του έχουν αναδειχθεί σαν οι πιο πιστοί υποστηρικτές των σιωνιστών δολοφόνων και των ιμπεριαλιστών συμμάχων τους, παγκόσμια. Πραγματικά, δεν βρήκαν ούτε μία κουβέντα να πουν για τη συνεχιζόμενη και μεθοδική εθνοκάθαρση που διενεργεί το Ισραήλ στη Γάζα, ενώ ακόμα και οι παλιοί ιμπεριαλιστές και διαχρονικά υπαίτιοι για την ανάφλεξη της Μέσης Ανατολής Βρετανοί και Γάλλοι, ψέλλισαν κάποια μισόλογα κριτικής προς το Ισραήλ για τα μάτια του κόσμου. Ο λιμός στον οποίο υποβάλει το Ισραήλ το λαό της Γάζας και οι στοχευμένες δολοφονίες αμάχων που αποσκοπούν

στον εκτοπισμό των Παλαιστινίων σε γειτονικές χώρες, οι παράνομοι εποικισμοί στη Δυτική Όχθη που αυξήθηκαν κατακόρυφα το τελευταίο διάστημα προφανώς είναι για το Μητσοτάκη θεμιτές πρακτικές για την επίτευξη των στόχων του Ισραήλ. Παρά το μεγάλο κύμα αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό και την καταδίκη της σιωνιστικής κτηνωδίας παγκόσμια και στην Ελλάδα, εμμένει στην υποστήριξη του κράτους – τρομοκράτη του Ισραήλ. Άλλωστε, αφού βρίσκεται στη “σωστή πλευρά της Ιστορίας” και υιοθετώντας τη μισαλλόδοξη και τυχοδιωκτική ρητορική και πρακτική του Ισραήλ

συνέχεια στην σελ. 3...

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

- Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.
- Να αναδεικνύουμε και να υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

- Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

- Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

- Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

- Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

- Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Την ώρα που οι κυβερνήσεις κλιμακώνουν τους πολεμικούς σχεδιασμούς, ενισχύουν τους εξοπλισμούς και στοιχίζονται πίσω από τους ιμπεριαλιστές του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, οι εργαζόμενοι, η νεολαία, τα φτωχά λαϊκά στρώματα ορθώνονται, λέγοντας «ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ».

Μέσα σε λιγότερο από έναν χρόνο, το αντιπολεμικό κύμα φούντωσε διεθνώς. Από την Παλαιστίνη, που αιμορραγεί υπό την ισραηλινή θηριωδία, έως την Ουκρανία, οι λαοί αρνούνται να γίνουν πιόνια σε σφαγές και γεωπολιτικά συμφέροντα. Και απαντούν με διαδηλώσεις, απεργίες, καταλήψεις. Είναι έκφραση της βαθιάς, συσσωρευμένης αγανάκτησης απέναντι στις αστικές κυβερνήσεις που γεννάν πολέμους, φτώχεια, καταπίεση.

Στις ΗΠΑ, η σπίθα ξεκίνησε από το Columbia, με φοιτητές να στήνουν κάμπινγκ στο πανεπιστήμιο απαιτώντας διακοπή συνεργασιών με εταιρείες όπλων και με το Ισραήλ. Η σπίθα έγινε κύμα: Harvard, MIT, UCLA, Stanford. Παντού εστίες αλληλεγγύης, καθηγητές να συντάσσονται με τους φοιτητές, εργαζόμενοι να συμμετέχουν και διαδηλώσεις έξω από πανεπιστημιακά ιδρύματα. Η καταστολή -συλλήψεις, στρατιωτική αστυνομία, πειθαρχικά- δεν τους πτόησε - αποκάλυψε τον αυταρχισμό πίσω από τη «δημοκρατία», την πλήρη σύμπλευση κυβέρνησης, κεφαλαίου και πανεπιστημίων με τη σφαγή στη Γάζα.

Στη Γερμανία, η κυβέρνηση Σολτς όχι μόνο στηρίζει ανοιχτά το Ισραήλ, αλλά απαγορεύει διαδηλώσεις, διώκει ακαδημαϊκούς και ποινικοποιεί τη δημόσια υπεράσπιση της Παλαιστινιακής αντίστασης. Κι όμως, δεκάδες χιλιάδες διαδηλώνουν στο Βερολίνο και το Αμβούργο, με μαζική συμμετοχή μεταναστευτικών κοινοτήτων και φοιτητών. Οι κινητοποιήσεις καταγγέλλουν τον γερμανικό милитарισμό, τον ρόλο της χώρας στο ΝΑΤΟ, την υποκρισία της «ευρωπαϊκής δημοκρατίας».

Στη Γαλλία, παρά τις διαδοχικές απαγορεύσεις και τις επιθέσεις της αστυνομίας, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές βγήκαν επανειλημμένα στους δρόμους του Παρισιού, της Μασσαλίας

και της Λυών, φωνάζοντας «Παλαιστίνη ελεύθερη - σταματήστε τη γενοκτονία». Οι κινητοποιήσεις, με συμμετοχή φοιτητών, μεταναστών και οργανώσεων της ριζοσπαστικής Αριστεράς, στοχοποιούνται από το κράτος Μακρόν ως «εξτρεμισμός». Ωστόσο, όσο πιο σκληρά καταστέλλονται, τόσο περισσότερο αποκαλύπτεται το πρόσωπο της γαλλικής κυβέρνησης, που επιλέγει να θωρακίσει τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών αντί για τη φωνή των λαών.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, η μαζική αντιπολεμική παράδοση επανέρχεται. Το «Stop the War Coalition» οργανώνει πορείες εκατοντάδων χιλιάδων σε Λονδίνο, Μάντσεστερ και Γλασκώβη. Οι διαδηλωτές καταγγέλλουν όχι μόνο την υποστήριξη στο Ισραήλ, αλλά και τη γενικότερη εμπλοκή της Βρετανίας στους πολέμους. Φοιτητικά σωματεία, συνδικάτα, αντιρατσιστικά κινήματα και οργανώσεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς επαναφέρουν τον διεθνισμό στον δημόσιο λόγο.

Στην Ισπανία, χιλιάδες κατέκλυσαν τους δρόμους της Μαδρίτης, της Βαρκελώνης και άλλων πόλεων, με σύνθημα «Η σιωπή σκοτώνει-όχι στη γενοκτονία». Οι κινητοποιήσεις συνένωσαν φοιτητές, οργανώσεις μεταναστών, συλλογικότητες και εργατικά σωματεία.

Στον Καναδά, η καταστολή έρχεται μέσω ρητορικής «αντισιμητισμού», αλλά οι φοιτητές σε McGill, University of Toronto και άλλα πανεπιστήμια αντιστέκονται. Κάμπινγκ, ανοιχτές συλεύσεις, ψηφίσματα από εκπαιδευτικούς και εργατικά σωματεία (όπως το CUPE) δείχνουν ότι η ριζοσπαστικοποίηση δεν είναι μόνο φοιτητική, αλλά και εργατική. Οι απειλές εκκένωσης αντί να φοβίσουν, ενίσχυαν τη συμμετοχή.

Όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις τις παγκόσμιες αντιπολεμικές κινητοποιήσεις. Δεν έχουμε κανένα κοινό συμφέρον με τις κυβερνήσεις των ιμπεριαλιστών και τα γεράκια των πολεμικών συμφωνιών. Το δικό μας στρατόπεδο είναι μόνο στο πλευρό των λαών που αντιστέκονται, με πρωτοπόρο τον παλαιστινιακό λαό. Να οργανωθούμε σε κάθε σωματείο, σε κάθε σχολή, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά. Να παλέψουμε για να ριξουμε τις κυβερνήσεις των πολέμων και τους υπηρέτες του κεφαλαίου.

...συνέχεια από την σελ. 1

και των ΗΠΑ, δεν βρήκε να πει κουβέντα ούτε για την εξωφρενική και θανάσιμα επικίνδυνη επίθεση στο Ιράν! Για αυτόν, Ισραήλ και ΗΠΑ σαν άλλοι παγκόσμιοι τραμπούκοι έχουν δικαίωμα προληπτικών χτυπημάτων δήθεν για αυτοάμυνα, εναντίον του οποιουδήποτε και στη συγκεκριμένη περίπτωση εναντίον του Ιράν και των ανερχόμενων BRICS, Ρωσίας και Κίνας, που απειλούν να ανατρέψουν την ιμπεριαλιστική κυριαρχία των ΗΠΑ. Παράλληλα όμως και όσο μπορούσε μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας μετέφερε πυραύλους Patriot στην Κρήτη σε μία σαφή κίνηση προετοιμασίας για την εμπλοκή στον πόλεμο. Άλλωστε, η αγαστή συνεργασία και αλληλοϋποστήριξη με το Ισραήλ σε στρατιωτικά ζητήματα ποτέ δεν ήταν πιο στενή, ας θυμηθούμε τον πολυδιαφημισμένο και πανάκριβο “αντιπυραυλικό θόλο του Αιγαίου” από το Ισραήλ κατά τα πρότυπα του δικού τους “σιδερένιου θόλου”, που για να είμαστε ακριβείς σε αρκετές περιπτώσεις αποδείχτηκε “σιδερένιο σουρωτήρι”... Οι κίνδυνοι για τον ελληνικό λαό από πιθανή επέκταση του πολέμου είναι τεράστιοι.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, σαν πιστό σκυλί των Αμερικάνων και του NATO μετατρέπει τη χώρα σε στρατιωτική βάση και πρωτοστατεί στην αύξηση των στρατιωτικών δαπανών σε ποσοστό πάνω

από το 3,5% του ΑΕΠ. Είναι δαπάνες για εξοπλισμούς που προορίζονται για την πιο βαθιά εμπλοκή στα πολεμικά μέτωπα. Πρόκειται για κυβέρνηση - συνεργό σιωνισμού και ιμπεριαλισμού, κυνική και αδίστακτη, που έχει ήδη βάψει τα χέρια της με το αίμα των παλαιστινίων και που αν χρειαστεί θα κάνει το ίδιο και με τους έλληνες εργαζόμενους και τη νεολαία.

Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει έτσι απλά. Πριν την εμπλοκή στα πολεμικά μέτωπα, η αντίσταση των εργαζομένων πρέπει να τσακιστεί με καταστολή, αντιδημοκρατική αναδίπλωση, φασιστικές απαγορεύσεις, ενίσχυση του κράτους έκτακτης ανάγκης. Η κυβέρνηση της ακρίβειας, και της στεγαστικής κρίσης, της φτώχειας και της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων, της κερδοσκοπίας και του παρασιτισμού, των ιδιωτικοποιήσεων και της διάλυσης Υγείας - Παιδείας - Κοινωνικής Ασφάλισης, του εγκλήματος των Τεμπών και της συγκάλυψής του, των σκανδάλων και της διαφθοράς, των ληστρικών πρωτογενών πλεονασμάτων και της φοροληστείας ετοιμάζεται για μία ακόμα επίθεση σε όλα τα μέτωπα. Παρότι απομονωμένη και απονομιμοποιημένη, θα επιμένει μέχρι να πέσει να επιτίθεται σε κάθε δικαίωμα των εργαζομένων και της νεολαίας. Το 2025 έχει προαναγγελθεί ως έτος συνταγματικής αναθεώρησης, δηλαδή σαν μία προσπάθεια οι αστοί να πάρουν τη ρεβάνς από τους εργαζόμενους που με τους αγώνες τους επέβαλαν

την προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων και δημοκρατικών ελευθεριών στο σύνταγμα του 1975. Η δηλωμένη πρόθεση συνταγματικής κατοχύρωσης της “αξιολόγησης” και της άρσης μονιμότητας στο δημόσιο είναι μόνο η αρχή. Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις για ΕΓΣ-ΣΕ συνεχίζουν να μένουν εκτός συζήτησης από την κυβέρνηση όπως και η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού στο Δημόσιο. Παράλληλα ετοιμάζονται και νέο αντεργατικό νομοσχέδιο για 13ωρο εργασίας σε έναν εργοδότη σε συνέχεια των αντεργατικών νόμων Χατζηδάκη - Γεωργιάδη, ένταση του αυταρχισμού και της καταστολής σε βάρος μαθητών, φοιτητών αλλά και πρυτάνεων πανεπιστημίων που δεν θα λειτουργούν ως καταδότες της νεολαίας!

Αν κάτι φοβάται η κυβέρνηση, αυτό είναι οι αγώνες μας, όχι η υποκριτική αντιπολίτευση των κοινοβουλευτικών επιτροπών. Οι κινητοποιήσεις όπως το ξέσπασμα της 28ης Φλεβάρη. Το δυναμικό υπάρχει, οι αντικειμενικές προϋποθέσεις υπάρχουν, αλλά πρέπει να οργανωθούμε για επαναλαμβανόμενες συγκρούσεις, απεργίες - καταλήψεις - διαδηλώσεις, για να ρίξουμε την κυβέρνηση των πολεμοκάπηλων και δολοφόνων. Με αγώνα διαρκείας. Να οργανωθούμε στην ΑτΕ και να κάνουμε τα σωματεία μας όργανα πάλης. Κάτω η κυβέρνηση της φτώχειας και του πολέμου!

Στατιστικά

Το εργατικό κίνημα δεν ζητά «απατηλά δικαιώματα» — απαιτεί το αυτονόητο: σεβασμό στις Συλλογικές Συμβάσεις και πλήρη εργασιακά δικαιώματα, στα οποία η κυβέρνηση της ΝΔ και οι εργοδότες έχουν επιφέρει πρακτική εξόντωση.

Σύμφωνα με την πανελλαδική έρευνα του INE-ΓΣΕΕ (Μάρτιος 2025), μόνο το 29% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα καλύπτεται από συλλογική σύμβαση, την ώρα που το 86% ζητά να είναι δεσμευτικές για όλες τις επιχειρήσεις. Μόλις 47 κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις ήταν σε ισχύ το 2024, ενώ το 89,67% όλων των ΣΣΕ αφορά επιχειρησιακές, συχνά με χαμηλότερους όρους. Το 2024, το 46,3% των εργαζομένων αμειβόταν με μικτό μισθό κάτω των 1.000

ευρώ, ενώ το 65,7% λάμβανε κάτω από 1.200 ευρώ. Πρόκειται για αμοιβές που δεν επαρκούν ούτε για τα βασικά. Δεν είναι τυχαίο ότι μόλις το 40% δήλωσε πως μπορεί να καλύψει τις μηνιαίες του ανάγκες, ενώ το 88% ανέφερε ότι αναγκάστηκε να περιορίσει τις δαπάνες του για βασικά είδη διατροφής.

Η ακρίβεια επιδρά συντριπτικά στον καθημερινό βίο των εργαζομένων. Πάνω από 7 στους 10 δηλώνουν ότι χρησιμοποιούν αποταμιεύσεις για να τα βγάλουν πέρα — ή δεν έχουν καθόλου αποταμιεύσεις. Το 58% των ενοικιαστών δαπανά πάνω από το 40% του εισοδήματός του για ενοίκιο και θέρμανση, ενώ περίπου οι μισοί ιδιοκτήτες δαπανούν πάνω από το 20% για στεγαστικά και ενεργειακά κόστη. Οι εργασιακές σχέσεις παρουσιάζουν όλο και εντονότερα χαρακτηριστικά αστάθειας και εκμετάλλευσης. Το 40%

των εργαζομένων δηλώνει ότι εργάζεται πέραν του ωραρίου, ενώ το 43% υπερβαίνει τις τέσσερις ώρες εβδομαδιαία — χωρίς όμως το 36% εξ αυτών να αμείβεται καν για αυτές τις υπερωρίες. Την ίδια στιγμή, η παραγωγικότητα της εργασίας αυξήθηκε κατά 1,2% από το 2019 έως το 2024, ενώ το μέσο πραγματικό ωρομίσθιο μειώθηκε κατά 4,7%. Με άλλα λόγια, οι εργαζόμενοι αποδίδουν περισσότερο, αλλά αμείβονται λιγότερο.

Ενδεικτικό της κοινωνικής καθίζησης που βιώνουν οι εργαζόμενοι είναι ότι το ποσοστό υποκειμενικής φτώχειας των μισθωτών στην Ελλάδα έφτασε το 2024 στο σοκαριστικό 57,1% — το υψηλότερο σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ελλάδα δεν ξεπερνά απλώς τα υπόλοιπα κράτη-μέλη, αλλά υπερβαίνει κατά 28,6 ποσοστιαίες μονάδες ακόμη και τη δεύτερη χειρότερη χώρα, τη Βουλγαρία.

Αποτελέσματα εκλογών

Ζ' Συλλόγου Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης

Στις 7/5 πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για ανάδειξη αντιπροσώπων στο 11ο Συνέδριο της ΕΔΟΘ-Ν.Τ. Θεσσαλονίκης. Η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών συμμετείχε στις εκλογές τονίζοντας τη σημασία της μάχης που δίνει ο κλάδος των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση, που οδηγεί στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης και την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών. Σε αυτή τη μάχη που κρατά πάνω από τέσσερα χρόνια η κυβέρνηση έχει χάσει. Η συντριπτική πλειοψηφία των εκπαιδευτικών και το 40% των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών δεν έχει αξιολογηθεί, την ώρα που έπρεπε να έχουν αξιολογηθεί όλοι και να περνάμε στην δεύτερη τετραετία της αξιολόγησης. Και όλα αυτά παρά την τρομοκρατία, τις αλληπάλληλες προσφυγές του υπουργείου στην «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη (για να κριθούν παράνομες και καταχρηστικές οι απεργίες των εκπαιδευτικών), τις 2000 και πάνω κλήσεις σε πειθαρχικό. Γι' αυτό οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν κανένα λόγο να σταματήσουν αυτόν τον αγώνα, παρά τις φωνές ηττοπάθειας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ). Συνεχίζουμε τον αγώνα με τις αποφάσεις στις Γενικές Συνελεύσεις, όπως έγινε τον Μάρτη του 2024, όταν η συνδικαλιστική ηγεσία προσπάθησε να κλείσει τον αγώνα και να μην προκηρύξει νέα Απεργία-Αποχή, με Επιτροπές Αγώνα, με την

ενεργοποίηση των συναδέλφων.

Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών στις κινητοποιήσεις στις 26/01 και κυρίως στη Γενική Απεργία στις 28/02 ενάντια στο έγκλημα των Τεμπών και την άθλια συγκάλυσή του από την κυβέρνηση ήταν σχεδόν καθολική. Οι κινητοποιήσεις αυτές επηρέασαν τις συνειδήσεις και ξεκαθάρισαν σε ένα μεγάλο βαθμό τι σημαίνει ιδιωτικοποίηση. Απέδειξαν

επίσης ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να κινητοποιηθούν μαζικά και ενωμένοι.

Η όποια νέα προσπάθεια του υπουργείου και της κυβέρνησης να τρομοκρατήσει ακόμη περισσότερο με νέα μέτρα, για παράδειγμα με τον νέο πειθαρχικό νόμο που ετοιμάζει, να ιδιωτικοποιεί τα σχολεία παραδίδοντάς άμεσα σε ιδιώτες όπως με τα Ωνάσια κ.ά. πρέπει να βρει τους εκπαιδευτικούς απέναντι.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΗΝ ΕΔΟΘ						
	7/5/2025			30/3/2022		
Ψήφισαν	396			472		
Άκυρα	1			6		
Λευκά	10			5		
Έγκυρα	385			461		
Έδρες	10			12		
Εκλογικό μέτρο	38			38		
	Ψήφοι	Ποσοστό	Έδρες	Ψήφοι	Ποσοστό	Έδρες
ΔΑΚΕ Π.Ε.	142	36,88%	4	188	40,78%	5
Αγωνιστ. Ριζοσπαστική Παρέμβαση	109	28,31%	3	139	30,15%	4
Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών	71	18,44%	2	71	15,40%	2
Αγωνιστ. Συσπείρωση Εκπαιδευτικών	48	12,46%	1	-	-	-
Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών	15	3,89%	-	39	8,45%	1
ΔΗΣΥ/ΠΑΣΚ	-	-	-	24	5,20%	0

Τηλεπικοινωνίες

Η οργάνωση στα σωματεία μας
απάντηση στις επιθέσεις τις εργοδοσίας

Ο κλάδος των τηλεπικοινωνιών, ιδιαίτερα οι εταιρίες με τμήματα τηλεφωνικής εξυπηρέτησης πελατών, αποτελεί έναν από τους πιο εκμεταλλεζόμενους κλάδους. Ειδικά τα τελευταία χρόνια, οι εταιρίες τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα εμφανίζουν υπερκέρδη λόγω της βαριάς εκμετάλλευσης των εργαζομένων τους και της αισχροκέρδειάς τους. Υπερκέρδη τα οποία με κανέναν τρόπο δεν αντανakλώνται στους μισθούς.

Εκτός από τους χαμηλούς μισθούς, η εντατικοποίηση μέσω άπιαστων στόχων και τα ωράρια λάστιχο με βάρδιες κατά το πως βολεύει την εταιρία αλλά και μέσω του standby κάνουν την εργασιακή καθημερινότητα δυσβάσταχτη. Παρά το γεγονός ότι μεγάλο μέρος της εργατικής νομοθεσίας έχει αποδυναμωθεί προς όφελος των εργοδοτών,

μέσω των μνημονίων και των νόμων Χατζηδάκη και Γεωργιάδη, έμμεσα ή άμεσα, οι εργοδότες καταπατάνε διαρκώς την νομοθεσία. Η Vodafone προχωράει διαρκώς σε απολύσεις με πιο πρόσφατη την απόλυση παλιάς συναδέλφου διότι ουσιαστικά η συνάδελφος δήλωνε τις γονικές άδειες που δικαιούται βάσει των οικογενειακών της υποχρεώσεων και όχι κατά το πως βόλευε την εταιρία. Στην Icar, η εταιρία αρνήθηκε να χορηγήσει άδεια σε εργαζόμενο, παρά το γεγονός ότι είχε αιτηθεί την άδεια βάσει των χρονικών πλαισίων που ορίζει ο νόμος.

Παρόλα αυτά, καμία διοίκηση δεν είναι ανίκητη. Το παράδειγμα των δυο εργαζομένων της Vodafone που έχουν κερδίσει την επαναπρόσληψή τους με τον αγώνα τους και την συμβολή του ΠΑΣΕ Vodafone, δείχνει

ότι μόνο με την οργάνωση μας στα σωματεία μπορούμε να απαντήσουμε στις επιθέσεις των εργοδοτών. Σε αυτή την κατεύθυνση, η συνάδελφος από την Αντεπίθεση των Εργαζομένων συμμετείχε και στήριξε το ενιαίο ψηφοδέλτιο του επιχειρησιακού σωματείου στη Victus, σημειώνοντας ένα σημαντικό αποτέλεσμα καταλαμβάνοντας θέση στο διοικητικό συμβούλιο. Στην Icar, το νεοιδρυθέν σωματείο μαζί με συναδέλφους, έχει πραγματοποιήσει συναντήσεις με τη διοίκηση της εταιρίας διεκδικώντας και κερδίζοντας το σταμάτημα των πιέσεων πάνω στη δουλειά και την εφαρμογή της νομοθεσίας την οποία αρνείται η εταιρία σε διάφορα θέματα όπως είναι οι άδειες και οι αργίες. Οι εργοδότες έχουν τις πλάτες των κυβερνήσεων που νομοθετούν κατά παραγγελία τους. Εμείς έχουμε την συλλογική μας δράση και τα σωματεία μας για αυτό πρέπει να αγωνιστούμε για την ανασύνθεση και την ανασυγκρότησή τους.

Μάθε τα δικαιώματά σου:

Άδεια Εργασίας και Επίδομα Αδείας

Η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος όλο και βαθαίνει, φέρνοντας μας προ των πυλών ενός τρίτου Παγκόσμιου πολέμου. Η φιλοπόλεμη κυβέρνηση της ΝΔ, έχει χτίσει μια ατζέντα, όπου βασική στοχοπροσήλωση της είναι η διάλυση αρχικά όλων των εργασιακών δικαιωμάτων που έχουν κατακτηθεί με αγώνες τα προηγούμενα χρόνια, όπως η πενθήμερη εργασία, το 8ωρο, το δικαίωμα στο συνδικαλισμό, η απεργία κλπ και δεύτερον όλων των κοινωνικών παροχών, όπως η παιδεία και η υγεία.

Μέσα σε αυτό τον εργασιακό μεταίωνα που ζούμε, που οι ακρίβεια και τα αντεργατικά μέτρα, έχουν τσακίσει κάθε εργαζόμενο, οφείλουμε να έχουμε γνώση των δικαιωμάτων που μας έχουν απομείνει, να τα υπερασπιζόμαστε και να μην τα χαρίσουμε σε καμία τυχοδιωκτική εργοδοσία. Η άδεια εργασίας και το επίδομα αδείας, είναι ένα αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε εργαζόμενου.

Όλοι οι εργαζόμενοι είτε έχουν υπογράψει σύμβαση πλήρους απασχόλησης, είτε μερικής απασχόλησης ή εκ περιτροπής, είτε εργάζονται υπό το καθεστώς της σύμβασης αορίστου ή ορισμένου χρόνου εργασίας δικαιούνται άδεια εργασίας και επίδομα αδείας.

Ο κάθε εργαζόμενος δικαιούται κατά τον πρώτο χρόνο εργασίας του 20 ημέρες άδειας, στο πλαίσιο της πενθήμερης εργασίας και ύστερα για κάθε επιπλέον χρόνο εργασίας στον ίδιο εργοδότη η άδεια αυξάνεται κατά μια ημέρα. Για την εξαήμερη εργασία υπολογίζονται 24 ημέρες άδειας για τον πρώτο χρόνο εργασίας. Μετά τη συμπλήρωση 10 ετών εργασίας στον ίδιο εργοδότη ή προϋπηρεσίας 12 ετών σε οποιονδήποτε εργοδότη, ο εργαζόμενος πενθήμερης απασχόλησης δικαιούται 25 μέρες άδειας και ο εργαζόμενος εξαήμερης απασχόλησης δικαιούται 30 ημέρες άδειας.

Οι εργαζόμενοι που δεν έχουν ολοκληρώσει ένα χρόνο εργασίας

στην ίδια επιχείρηση ή οι εργαζόμενοι μερικής απασχόλησης ή με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή εκ περιτροπής, δικαιούνται για το πρώτο χρόνο εργασίας, για κάθε μήνα απασχόλησης το 1/12 των 20 εργάσιμων ημερών.

Η ετήσια άδεια όλων των εργαζομένων είναι μετ' αποδοχών, δηλαδή ο εργαζόμενος κατα τις ημέρες άδειας του, λαμβάνει κανονικά τις αποδοχές που θα λάμβανε αν εργαζόταν με πλήρη απασχόληση. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται και όλα τα μηνιαία επιδόματα και οι προσαυξήσεις.

Ο χρόνος χορήγησης των αδειών καθορίζεται πλέον ύστερα από συμφωνία μεταξύ εργαζομένων και εργοδότη, ωστόσο τουλάχιστον οι μισοί από τους μισθωτούς μιας επιχείρησης πρέπει να πάρουν άδεια μέσα στο χρονικό διάστημα από 1η Μαΐου έως 30 Σεπτεμβρίου. Από την ημέρα που ο εργαζόμενος θα υποβάλει αίτημα για άδεια, ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να του τη χορηγήσει, μέσα σε διάστημα δύο μηνών. Το σύνολο της άδειας ενός εργαζομένου θα πρέπει να έχει χορηγηθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

Επιπλέον, ο νόμος προβλέπει πως κάθε εργαζόμενος δικαιούται επίδομα αδείας για τη καλοκαιρινή του άδεια, το οποίο καταβάλλεται κατά την έναρξη της άδειας. Το επίδομα αδείας ισούται με 15 ημερομίσθια για όσους εργάζονται με μισθό ή με 13 ημερομίσθια για αυτούς που αμείβονται με ημερομίσθιο.

Με το εγκληματικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη πέρασε η νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 61 του Ν.4808/2021), που δίνει τη δυνατότητα μεταφοράς της ετήσιας κανονικής άδειας μέχρι το πρώτο τρίμηνο του επόμενου ημερολογιακού έτους. Ωστόσο αν μετά το περάς και αυτού του διαστήματος δεν

έχει χορηγηθεί η ετήσια άδεια και το επίδομα αδείας τότε ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να καταβάλει τις αποδοχές του οφειλόμενου χρόνου αδείας με προσαύξηση 100% (διπλασιασμένες), συν το επίδομα αδείας.

Επίσης οφείλουμε να γνωρίζουμε πως η ετήσια άδεια χορηγείται συνεχόμενα και μόνο με την ανάδειξη επείγουσας ανάγκης για την επιχείρηση μπορεί να κατατμηθεί. Ακόμα και στη περίπτωση της κατάτμησης όμως, η πρώτη περίοδος άδειας δεν μπορεί να περιλαμβάνει λιγότερες από 6 ημέρες για την εξαήμερη εργασία και 5 μέρες για τη πενθήμερη αντίστοιχα.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε τα δικαιώματά μας και τις κατακτήσεις να γίνουν θυσία στο βωμό της κρίσης τους. Παρ'όλο που δεσπόζει, με τις πλάτες της κυβέρνησης, η εργοδοτική αυθαιρεσία και η μαύρη εντατικοποιημένη εργασία, όλοι μαζί, με οργάνωση και μαχητικούς αγώνες πρέπει να διεκδικήσουμε όσα μας ανήκουν. Για να μπορούμε να ζήσουμε μια ζωή με αξιοπρέπεια και όχι σαν δούλοι για τα κέρδη τους.

26 104Λ104 - 3 Α4Γ04ΣΤ04 2025

20 ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ
CAMPING

ΜΟΝΟΛΙΘΙ ΠΡΕΒΕΖΑ

Ο.Κ.Δ.Ε.

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Επισιτισμός

Συνάδελφοι συνδικαλιστές διώκονται ως εγκληματίες

Ο συνάδελφος Τ.Β., εργαζόμενος στην αλυσίδα Yes stores, εδώ και μήνες διεκδικεί την καταβολή δεδουλευμένων του και την εφαρμογή της κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας Επισιτιστικών Επιχειρήσεων, που είναι υποχρεωτική. Κατά το διάστημα όπου ο συνάδελφος κατήγγειλε την αυθαιρεσία στην επιθεώρηση εργασίας, ο εργοδότης προχώρησε μονομερώς σε μείωση των μεροκάματων του συναδέλφου για να τον εξωθήσει σε παραίτηση. Μετά από μήνες και μετά από τις κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν από το κίνημα αλληλεγγύης υπέρ του συναδέλφου, ο εργοδότης κά-

λεσε το συνάδελφο για να του καταβάλλει δήθεν τα δεδουλευμένα. Κατά τη συνάντηση όμως, ο εργοδότης μεθόδευσε τη σύλληψη του συναδέλφου και ενός αλληλέγγυου, μέλους του ΔΣ του ΣΕΤΕΠΕ, με την ψευδή κατηγορία του εκβιασμού. Οι δύο συνάδελφοι σύρθηκαν στα κρατητήρια και στο αυτόφωρο, λοιδορήθηκαν από τον εργοδότη ως εγκληματίες-λωποδύτες και καλούνται να αποδείξουν τα αυτονόητα. Η τρομοκρατία δεν θα περάσει! Συνεχίζουμε τον ανυποχώρητο αγώνα μας για την καταβολή των δεδουλευμένων, την εφαρμογή της κλαδικής ΣΣΕ και την απόσυρση των ψευδών και ανυπόστατων κατηγοριών.

Εκλογές στο συνδικάτο επισιτισμού - τουρισμού Θεσσαλονίκης

Στις 12/06 έληξαν οι εκλογές στο ΣΕΤΕΠΕ. Ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό λάβαμε 159 ψήφους και εκλέξαμε 2 εκπροσώπους στο ΔΣ του συνδικάτου, 2 στο Ε.Κ.Θ. και 2 στην ομοσπονδία επισιτισμού-τουρισμού (ΠΟΕΕΤ). Πρόκειται για μια αύξηση δυναμέων και ένα αρκετά καλό αποτέλεσμα που προκύπτει από μία σειρά ανυποχώρητων αγώνων (Banquet, Χατζής, BLE κ.α.), η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα με τον αγώνα διαρκείας στα Yes Stores. Για άλλη μία φορά η Ταξική Ενότητα-ΠΑΜΕ μετέτρεψε τις εκλογές σε ρεσιτάλ νοθείας, με τις εκλογές να κρατούν 3 εβδομάδες, με 2 «περιφερόμενες» κάλπες,

ανοιχτά μητρώα, αποδοχή της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας και του freelancing μέσα στο συνδικάτο. Παρά τις φανφάρες για δήθεν «μαζικοποίηση του σωματείου», ο πραγματικός τους στόχος ήταν απλά να πάρουν περισσότερες έδρες στο Ε.Κ.Θ. και στην ομοσπονδία. Από τη μεριά μας, ευχαριστούμε θερμά τους συναδέλφους που μας στήριξαν. Κόντρα σε οποιοδήποτε σχέδιο «συμβολικών» κινητοποιήσεων με μόνο ορίζοντα τις εκλογές και το «κυνήγι της καρέκλας», σκοπός μας είναι να εφαρμόσουμε στον κλάδο ένα σχέδιο αγώνων, με επιτροπές εργαζομένων σε κάθε χώρο δουλειάς, με μαχητικές κινητοποιήσεις και αγώνες δικαίωσης μέχρι τέλους.

Οι απολυμένοι συνάδελφοι από τα κυλικεία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων νίκησαν

Στις 26 Φλεβάρη η «ΛΟΦΟΣ ΙΚΕ» (εταιρία που διαχειρίζεται τα κυλικεία) απέλυσε δύο συναδέλφους χωρίς καμία προειδοποίηση. Μοναδική «δικαιολογία» ήταν πως «έχει πέσει η δουλειά». Οι δύο συνάδελφοι είχαν προσληφθεί με σύμβαση ορισμένου χρόνου, έως 31 Μάρη. Η εργοδοσία επέλεξε να τους απολύσει νωρίτερα χωρίς να καταβάλει τα χρήματα για το υπόλοιπο διάστημα της σύμβασης όπως ορίζει ο νόμος. Μάλιστα στον έναν απολυμένο συνάδελφο δεν είχε καταβάλει ούτε τις προσαυξήσεις από νύχτες, Κυριακές και υπερωρίες. Μετά από καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας και 2 μήνες κινητοποιήσεων έξω από τα κυλικεία, η εργοδοσία αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Στις 3/6 δεσμεύτηκε εγγράφως να καταβάλλει στους 2 απολυμένους το συνολικό ποσό των 6000€!

Τον προηγούμενο μήνα ακόμα δύο συναδέλφισσες διακαίωθηκαν μετά από παρέμβαση της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό. Στις 2 Μάρη, η εργοδοσία των ζαχαροπλαστείων «Νούσιας» κατέβαλλε σε εργαζόμενη που απέλυσε (πριν τη λήξη της σύμβασης) 1000€. Στις 9 Μάρη, εργαζόμενη στο κατάστημα «Gyroland» κέρδισε δεδουλευμένα 460€ για μια σειρά παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας.

Αυτές οι σημαντικές νίκες ήταν αποτέλεσμα καταρχάς της στάσης των ίδιων των συναδέλφων, που αντιστάθηκαν και υπερασπίστηκαν μέχρι τέλους τα δικαιώματά τους. Και γι' αυτό τους αξίζουν συγχαρητήρια. Οι συγκεκριμένες νίκες είναι νίκες για όλο τον κλάδο, ενισχύουν την αυτοπεποίθηση των εργαζομένων και αποδεικνύουν ότι οι αγώνες μπορούν να κερδίζουν. Είναι και μια δικαίωση για την πολιτική της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό που σταθερά καλεί τους εργαζόμενους του κλάδου να οργανωθούν για να υπερασπίζονται τα αυτονόητα και να μην χαρίζουν ούτε ένα ευρώ στους εργοδότες που θησαυρίζουν πάνω στις πλάτες μας.

Δεν υποχωρούμε – Μπορούμε να νικήσουμε

Η ιστορική απεργία στις 28/2 και τα πολλά λαμπρά παραδείγματα τέτοιων μικρών νικών μας δείχνουν τον δρόμο. Κόντρα στις «ατομικές λύσεις» και στις ηττοπαθείς λογικές «δεν υπάρχει εναλλακτική» που καλλιεργούν κυβέρνηση και εργοδότες, κόντρα στην αδράνεια της ηγεσίας του Σωματείου Επισιτισμού-Τουρισμού (ΔΑΣ) με την αυτοοργάνωση και τους αγώνες μας μπορούμε να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας. Αυτή η νίκη πρέπει να εξαπλωθεί σε όλους τους χώρους δουλειάς. Μόνο με την οργάνωση μας στο Σωματείο Επισιτισμού-Τουρισμού και την ενίσχυση της Αντεπίθεσής μπορούμε να διεκδικήσουμε εργασία και ζωή με αξιοπρέπεια και να βάλουμε τέλος στην καθημερινότητα – ζούγκλα, που θέλουν να μας επιβάλλουν!

Σωματείο Εργαζομένων στο ΠΓΝΘ ΑΧΕΠΑ Αποτελέσματα εκλογών

Στις 8 Απρίλη πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για την ανάδειξη του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο ΠΓΝΘ ΑΧΕΠΑ στην Θεσσαλονίκη. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων συμμετείχε με ξεχωριστό ψηφοδέλτιο και ευχαριστεί όσες και όσους στηρίζατε με την ψήφο σας.

Στις εκλογές ψήφισαν 689 συνάδελφοι από 706 το 2022. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων έλαβε για Δ,Σ, και ΠΟΕΔΗΝ από 8 ψήφους και για ΕΔΟΘ 11 ψήφους και μια έδρα.

Για πρώτη φορά συμμετείχε η Ταξική Πορεία. Όσον αφορά τις υπόλοιπες παρατάξεις, οι μόνοι κερδισμένοι ήταν η Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων (ΝΔ) που αύξησε τους ψήφους της ενώ όλοι οι υπόλοιποι συμπεριλαμβανομένων και της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων είχαν απώλειες. Οι υπόλοιπες παρατάξεις ήταν: Αγρονιστική Συσπείρωση, Άποψη Εργαζομένων, Δημοκρατική Συνεργασία και Αλληλεγγύη Υγειονομικών.

Οι εκλογές έγιναν σε μια πραγματικά δύσκολη συγκυρία για εργαζόμε-

νους, νεολαία και φτωχά λαϊκά στρώματα, μιας και μετά την μεγαλειώδη απεργία στις 28/02, η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνεχίζει με μεγαλύτερη λύσσα την επίθεσή της στους εργαζόμενους σε όλους τους τομείς. Διαλύει τη δημόσια υγεία και εκπαίδευση, ώστε να χαρίσει αυτά τα δύο φιλέτα στους ιδιώτες. Ενισχύει το κράτος έκτακτης ανάγκης που μόνο στόχο έχει όσους αγωνίζονται, κλπ. Επιπλέον αντεπιτίθεται στους εργαζόμενους στο δημόσιο με τη προώθηση της κατάργησης του άρθρου 103 του συντάγματος για την κατάργηση της μονιμότητας. Επιπρόσθετα, στον χώρο της υγείας, εισαγάγει «καινοτομίες» όπως τα ηλεκτρονικά «βραχιολάκια» αντί της κάλυψης των ελλείψεων σε προσωπικό, την εισαγωγή της αξιολόγησης εκ μέρους των ασθενών της «εμπειρίας» τους (sic!) κατά την παραμονή τους στο νοσοκομείο. Μάλιστα το παραπάνω μέτρο θα προσφέρει «tips»/μπόνους απόδοσης στους υγειονομικούς που φέρονται καλά στους «πελάτες»!

Βάσει της παραπάνω παραγράφου

θα περίμενε κανείς τα αποτελέσματα στις εκλογές του Σωματείου Εργαζομένων στο ΑΧΕΠΑ να είναι διαφορετικά. Όμως αντικατοπτρίζουν λιγότερο πολιτικές πεποιθήσεις και περισσότερο την πίεση που ασκεί η εργασιακή επισφάλεια. Όταν ένας μεγάλος αριθμός εργαζομένων τελεί υπό καθεστώς συμβάσεων, όταν επικρέμεται συνεχώς η απειλή της μη ανανέωσης, της αλλαγής πόστου ή της στοχοποίησης, τότε η ελεύθερη έκφραση περιορίζεται. Σε ένα τέτοιο κλίμα, η στήριξη σε παρατάξεις που ευθυγραμμίζονται με την κυβερνητική πολιτική δεν είναι πάντα επιλογή-συχνά είναι απόρροια φόβου ή ατομικού συμφέροντος. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων αντιλαμβάνεται τις δυσκολίες, αλλά και τις δυνατότητες. Θα συνεχίσει δίπλα στους συναδέλφους την προσπάθεια για να σπάσει την λογική της ανάθεσης και του φόβου, να οργανώσει συλλογικά την αντίσταση, να οικοδομήσει την ενότητα όλων των εργαζομένων και να διεκδικήσει αξιοπρέπεια στην δουλειά και στην ζωή.

Νίκη στην ηρωική απεργία των Ναυτεργατών!

Την ημέρα που γράφονται αυτές οι γραμμές (22/6) το σωματείο των ναυτεργατών, η ΠΕΝΕΝ, συμπληρώνει μία εβδομάδα δυναμικής απεργίας στα Ε/Γ - Ο/Γ πλοία της γραμμής Πάτρα-Ηγουμενίτσα-Ιταλία. Μέσα σε αυτές τις επτά ημέρες, οι εργαζόμενοι στα πλοία αντιμετωπίζουν την υπονόμευση του αγώνα τους με χίλιους δύο τρόπους: κυβέρνηση, εφοπλιστές, δικαστήρια και αστυνομία έχουν επιδοθεί σε ένα όργιο τρομοκρατίας. Το Πρωτοδικείο Πειραιά έχει βγάλει επτά δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες χαρακτηρίζει την απεργία

παράνομη. Τα ΜΑΤ έχουν επιδοθεί σε μαζικές προσαγωγές και 19 συλλήψεις ναυτεργατών. Ο υπουργός Ναυτιλίας απειλεί ευθέως τους απεργούς και την ΠΕΝΕΝ με «αναζήτηση αστικών ευθυνών» και επιβολή προστίμων χιλιάδων ευρώ – μια πρωτόγνωρη, αυταρχική κλιμάκωση στη Μεταπολίτευση ενάντια στο δικαίωμα της απεργίας που στοχεύει στην εξόντωση του εργατικού κινήματος.

Παρά την νεοφιλελεύθερη πολιτική και τις χουντικού τύπου μεθοδεύσεις της κυβέρνησης και των φίλων της, το αγωνιστικό πνεύμα του Σωματείου δεν τσακίζεται. Πιστοί στα δίκαια αιτήματά τους, συνεχίζουν τον αγώνα και απαιτούν ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς που να καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες. Ζητούν να καταργηθεί ο αντεργατικός ν. 4150/13, που οδηγεί σε εγκληματικές μειώσεις οργανικών συνθέσεων, σε εντατικοποίηση και υπερεργασία. Να υπάρχει γιατρός σε κάθε πλοίο στα δρομολόγια

της Αδριατικής. Να δίνονται επιδόματα σε περιπτώσεις εξπρές δρομολογίων. Να υπάρχουν ουσιαστικοί έλεγχοι για την τήρηση των μέτρων ασφαλείας από την Επιθεώρηση Εμπορικών Πλοίων, μέτρο που δεν λειτουργεί και οδηγεί σε δεκάδες εργατικές δολοφονίες. Τέλος, όσον αφορά στους συλληφθέντες, οι απεργοί απαιτούν να μην τους αποδοθεί καμία κατηγορία.

Στην απεργία συμμετέχει το 100% του κλάδου, με τη στήριξη συνδικάτων, οργανώσεων, συλλογικοτήτων και φορέων. Η «Αντεπίθεση των Εργαζομένων» στέκεται αλληλέγγυα στους ναυτεργάτες της ΠΕΝΕΝ και στηρίζει έμπρακτα τον αγώνα τους. Άλλωστε πρόκειται για αγώνα όλης της εργατικής τάξης, που παλεύει να επιβιώσει σε ένα σύστημα που τη «σφάζει» με την ακρίβεια, τους μισθούς πείνας και την εντατικοποίηση της εργασίας που ξεπερνά κάθε ανθρώπινο όριο.

14 χρόνια από το κίνημα των Αγανακτισμένων

Ο παρατεταμένος κοινωνικός πόλεμος του 2010 -2012 κορυφώθηκε το καλοκαίρι του 2011, τα λεγόμενα «Ιουνιανά». Επρόκειτο για τους αγώνες που δόθηκαν σε όλα τα επίπεδα από τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους φοιτητές, του μαθητές και τους συνταξιούχους ενάντια στην επιβολή των μνημονίων, την Τρόικα/ ΕΕ/ ΔΝΤ και τις βο-ναπαρτιστικές κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Παπαδήμου αργότερα, τα τσιράκια των Ευρωπαίων χρεοκοπημένων αρπακτικών, που έβαλαν την Ελλάδα στην φτώχεια και την εξαθλίωση. Το καλοκαίρι του 2011, με τις μεγαλειώδεις πολυήμερες συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα, τις τεράστιες πανελλαδικές απεργίες (15 και 28-29 Ιουνίου), την οργανωμένη αντίσταση των μαζών στο ρεσιτάλ καταστολής των ΜΑΤ-ΟΠΚΕ και τα παγερά αιτήματα για παράδοση της εξουσίας από τους προσκυνημένους, γράφτηκε στην ιστορία. Φυσικά η εξέγερση αυτή δέχτηκε και άσκησε επιρροή στους αντίστοιχους αγώνες της Ιταλίας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας για τα μέτρα λιτότητας από την Ε.Ε αλλά επίσης συμβάδιζε με την ίδια την Αραβική Άνοιξη. Αν και αμαυρώθηκε πολύ, τα κεκτημένα της είναι καθοριστικά έως σήμερα:

Α) Ξεγύμνωσε την πολιτική κρίση των αστικών κομμάτων και θεσμών, τσάκισε την κυρίαρχη ιδεολογία και τις «βαθιές» σχέσεις των ΝΔ και ΠΑΣΟΚ με την κοινωνία – σχέσεις που

» Τα «Ιουνιανά» αποτέλεσαν γενικευμένη ρήξη με το νεοφιλελεύθερο καθεστώς της δεξιάς

υποτίθεται ότι τα ίδια τα κόμματα είχαν ριζώσει με την θεμελίωση της μεταπολίτευσης (κλασική ρητορική του Καραμανλή). Πιο συγκεκριμένα εξαφάνισε το ΠΑΣΟΚ και ότι συνόδευε το όνομα του (έως και σήμερα το ΠΑΣΟΚ δεν μοιάζει σε τίποτα με αυτό πριν το 2011 ούτε φαίνεται να μπορεί ποτέ να κερδίσει αυτόν τον χώρο). Έριξε ιστορικά τα νούμερα της ΝΔ – χρόνια αργότερα ο ΣΥΡΙΖΑ και η προδοσία του νεκρανάστησαν την ΝΔ από την ιστορική της κρίση.

Β) Έθεσε βασικά αιτήματα, βάζοντας για πρώτη φορά τους όρους για μια σύγκρουση με την Ε.Ε και το ευρώ στην ελληνική κοινωνία (το όραμα της «εξευρωπαϊσμένης» Ελλάδας που ευαγγελίζονται έως και σήμερα οι μνημονιακοί, ξεγυμνώθηκε και διακωμωδήθηκε).

Γ) Αποτέλεσε «σχολείο» για την νεολαία/ πρωτοπορία της περιόδου, έτσι ώστε να γνωρίσει μαζικές δομές αυτοοργάνωσης και να διαχωρίσει τις εθνικιστικές και τις ρεφορμιστικές πολιτικές από το εργατικό κίνημα.

Δ) Συγκρούστηκε με τις δυνάμεις καταστολής δίνοντας την ευκαιρία στις μάζες να κατανοήσουν ότι το καθεστώς δεν είναι άτρωτο και ότι οι εργαζόμενοι μπορούν και πρέπει να αναλαμβάνουν τις εξελίξεις με αυτοπεποίθηση.

Τα «Ιουνιανά» αποτέλεσαν γενικευμένη ρήξη με το νεοφιλελεύθερο καθεστώς της δεξιάς που έπαιρνε πάλι σάρκα και οστά μετά την αριστερή στροφή όλων των κομμάτων κατά τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. Οι μάζες τσάκισαν τα δύο πιο ιστορικά κόμματα της αστικής τάξης και με όλα τα αφηγήματα που έφτιαχνε το νεοφιλελεύθερο οπλοστάσιο της ΕΕ για να φορτώσει την κρίση στους εργαζόμενους. Τα διδάγματα είναι πολλά για όσους συμμετείχαν αλλά και τα αστικά κόμματα δεν θα συνέλθουν ποτέ από αυτή την ιστορική τους τιμωρία, για αυτό διάφοροι Γεωργιάδηδες αλλάζουν χρώμα και λοιδороύν μανιωδώς αυτόν τον αγώνα έως σήμερα. Είναι ο αγώνας που άρχισε, όμως δεν ολοκληρώθηκε. Το ζωντάνεμα των πλατειών αποτελεί ειδικά για τη ΝΔ τον μεγαλύτερο εφιάλτη της και όλα δείχνουν ότι πλησιάζει.

